

Ilepo knjižnico s tem pogojem v rabo prepustil, da si gospodje udje knjige v bravnici prebirati znajo.“

„Tretji zvezik „slovenske gerlice“, ktera si ni le na Slovenskim, temuč tudi v nemških mestih dokaj prijatlov pridobila, bo kmalo gotov, in bo v kratkim v veči obliki kakor dozdej na svitlo prišel.“

„Ker je nas sostavljanje berila nekoliko mudilo, ni bilo mogoče do zdaj letopisa slovenskiga društva dogotoviti. Berž ko ne bomo mogli do konca velikiga serpana to delice g. deležnikom poslati, in le še prošnjo pristavimo, de bi tajisti sl. pisatelji, ki so morebiti kakšen sostavek za letopis namenili, nam ga v kratkim poslali.“

„Za spominek rajnkiga Prešerna smo dosihmal 190 goldinarjev nabrali. Nadjamo se veliko veči skupšine. Vsi domorodci so tedaj prošeni, kolikor je mogoče, še kaj nabrati, de se bo zamogel rajnkimu spominek staviti, ki bi bil živa priča, da slovenski narod svoje slavne možé ceni, in da ni bil pozabil na grobu neumerjočimu Prešernu vredin spominek svoje hvaležnost ipostaviti.“

(Konec sledí.)

Stari sléd slavjanstva iz slovenski-ga prezira.

(Dalje.)

„Nasproti so tudi eni, ki pravijo, de so se Slavjani poznejši čase v Evropo vrinili in druge narode pregnali. Tem bo pokazano v tem sledu, de so Slavjani že pred drugimi narodi v Evropi svoje dežele bili zavzeli, in, de namest koga preganjati, so marveč še sami večkrat nadleževani in preganjani bili. Ptujcam naj ta stari sled pokaže, de je naša dozdej po starih pisanjih skrita dogodivšina stariši, kot marsikteriga družiga naroda.“

„Nepristojno in narobe bi bilo, ko bi se Slavjan za vse druge nekdanje narode pečal, le za svoje sprednike in njih dom pa ne, kakor se je do sedanjih časov godilo, de bi se takó ne bilo!“

„De se pa vémo za nekdanje čase, kraje, zgodbe svojiga naroda pečati, nam je treba vediti, kod so vse Slavjani bili. Torej nam je po starih bukvah oslediti, kod in ktere so bile slavjanske ljudstva med mnogimi ptujci. In ravno to je namén tega pisanja.“ —

Potem razlaga učeni g. pisatelj, kako se je stare gerške in latinske zgodopise prebiraje ravnal, in pravi, de je večkrat od besede do besede kake verste eniga ali družiga starodavniga pisavca poslovenil. „Marsikaj pa nisim napeljal, iz kteriga je kaj vzeto; ko bi bil to storil, bi bilo vse pisanje polno napeljav. Se hoče kdo sam prepričati, kako kaj v starih pisavcih stoji, bo najdel, de pri deželah, od kterih je tū govorjenje, nič družiga ne povedó kot ravno to, kar tukaj najde. Pisavce poznejših časov, postavim nemške in druge sim opušal. Zmed teh jih je dokaj, ki slavjanske reči, ktere v greških in latinskih pisavcih najdejo, namest jih nekoliko pojasniti, če le bolj tamne napravijo in zmedejo;*) enaki so divjim revežem, kteri ne vedó, čmu so hlače, in jih od Evropejcov dobivši namest sraje oblačijo. Ptujci narodi tudi niso mō-

gli od slavjanskiga naroda pisati; po besedi ga niso poznali, kteri de je, — in zraven tega jim tudi ni toliko na njem ležeče bilo, kot nam, de bi se bili posebno trudili, ga iz starih pisanj spoznavati in preiskovati. Od Skytov ali Čutov in Sarmatov ali Soromadov je tū vse križem govorjenje, kakor od njih tudi nekdanji pisavci nerazložno govoré; neznane ljudstva so jim bili, kakor naravnost povedó. Od Somoradov pravijo, de njih meje v Azii, proti jutru in proti severju, niso bile odločene. Ravno tako tudi v Evropi ni bilo natanjko odločeno, do klaj Soromadsko séga. Ime Skythes „Skutje“ jim je pomenilo vse neznane ljudstva mnogih jezikov in národnost. Kjer so bile stari pisavnam ljudstva neznane, se vé de jim tudi njih meje niso bile znane. Se zvesto starih pisavcov deržaje tudi jez nisim mogel natanjko mejá teh ljudstev odločiti ali ljudstev samih po svojih željah popisati.“

„De je v tem sledu marsikaj popraviti — sklene g. pisatelj svoj predgovor — in iz starih pisavcov še kaj dostaviti, poznam in spoznam.“

„To délo je v teh rečéh slovenski začetek. Kdor nekoliko bolj pisanje taciga déla premisli, ga ne bo preojstro sodil.“

(Dalje sledí.)

Zastran dohodkiniga davka (Einkommensteuer).

V 5. (ravno zdey na svitlo danim) délu deželnega zakonika krajske kronovine je c. k. krajsko poglavarstvo razglasilo tóle:

Z ozíram na §. 15. najvikšiga patenta zastran dohodkiniga davka od 29. kozoperska 1849, in na §§. 16., 22. in 24. izpeljavniga, po občnim deržavnim zakoniku št. VII. od 14. prosenca 1850 razglašeniga predpisa za izpeljanje postave zastran dohodkiniga davka se da s tem sploh na znanje:

1. Deseti dan veliciga travna 1850 stopi v §. 24. imenovane izpeljavne postave omenjena c. k. deželna komisija za izpeljavo postave zastran dohodkiniga davka v krajski kronovini v djavnost, in ima svoj sedež v glavnim méstu Ljubljani.

2. Povsod, kjer ima c. k. okrajno poglavarstvo svoj sedež, je ena v §. 22. izpeljavne postave omenjenih okrajnih komisij za izpeljanje postave zastran dohodkiniga davka, ktera svojo, celo c. k. okrajno poglavarstvo zadevajočo vradno djavnost tudi 10. veliciga travna 1850 prične.

3. Vsi, kteri imajo dohodkinimu davku po napovédkih podveržene dohodke, imajo po §. 9. do 18. najvikšigapatenta in po §. 1. do 17. izpeljavne postave pristojno narejene napovédke narpozneje do 10. rožnika (kresnika) 1850 ali naravnost ali pa po c. k. davknim vradu, v kteriga okraj so po §. 15. izpeljavne postave zastran dohodkiniga davka štéti, predpostavljani c. k. okrajni komisii predložiti.

Ravno takó imajo tudi denarniške oskerbništva in tisti podložni, kteri imajo po §. 6. najvikšiga patenta stanovitne létne odrajtvila tistim plačevati, ki imajo pravico jih prejemati, naznanjenje zastran tega po §. 12. najvikšiga patenta in po §. 17. imenovane izpeljavne postave do 10. rožnika 1850 predložiti.

4. K predloženju napovédkov in naznanjenj zavézani zamorejo natisnjeni papír ali pri svojim srenjskim predstojništvu, ali pri svojim davknim vradu ali pa pri predpostavljani c. k. okrajni komisii, kteri imajo vsi taki natisnjeni papír, zastonj dobiti, če ga želé.

*) To poterdí tudi slavni nemški zgodopisnik Friderik Rühls v svoji zgodovini »Geschichte des Mittelalters« (III. Geschichte der slavischen Völker) rekoč: »Im allgemeinen ist die slawische Geschichte noch lange nicht so bearbeitet, wie man sie wünschen sollte: »Slavica« bei Stritter Memoriae II, 17 — 110. Deutsch in Schlözer allgem. nord. Geschichte S. 345 ff. Job. Chr. Jordan de originibus Slavicis. Viennae 1745. Fol. IV. ist eine rohe Sammlung ohne Verstand und Plan.« Vred.